

men til den mærkelige Skrivelse, som vi igaar hørte den høitærede Kirkeminister vedkjende sig som den, der virkelig var bleven udstedt af et Par Biskopper med hans Indvilligelse. Den ærede Minister sagde, at der stod i Skrivelserne: „at denne Frimenighed maatte betragtes som et fra Folketirken udstilt Samfund“, men — hvis jeg ikke skulde være seil underrettet — følger umiddelbart derefter den Sætning: „hvis Dp-rettelse forudsætter en Udtrædelse af denne“; altsaa, allerede Dprettelsen af den frie Menighed forudsætter en Udtrædelse af Folketirken. Endvidere skulde Skrivelsen ende med at paalægge vedkommende Præster, at de for Fremtiden skulle „afholde sig fra at forrette geistlig Embedsgjerning i den omhandlede fra Folketirken udtraadte Frimenighed“. Det er ikke blot en Betragtning for Kirkestyrelsens egen Regning, det er en bestemt Indskærpelse af, at Menigheden er udtraadt, og et Paalæg til Folketirkens Embedsmænd om at afholde sig fra enhver Forbindelse med den; det kan ikke kaldes Andet end en ligefrem Udviisning, Udstødning af Folketirken, og det er en Udviisning, som ikke falder sammen med den Dag, Frikirken blev indviet, men med den Dag, Menigheden blev oprettet, da den foreløbigt i en Lade afholdt Gudstjeneste og foretog de kirkelige Handlinger. — Her seer man tillige, hvorledes den omtalte Kirkestyrelses Mand efterhaanden griber mere og mere om sig. Det er ikke eet Aar siden, at den ærede Kirkeminister sagde i Landstinget, at de af denne Menigheds Præst foretagne kirkelige Handlinger vare ikke blot kristeligt, men kirkeligt gyldige, og da han senere kom her i Thinget, erklærede han, at der ikke kunde være Tvivl om, at de vare kirkeligt gyldige, men at der var Tale om, om man ikke var berettiget til ved Muldet at tvinge Forældrene til at lade de Børn, som vare døbte der, blive fremskillede i Folketirkens Kirkebygninger. Dengang var der altsaa ikke Tale om, at de vare udtraadte af Folketirken, men kun om, at de vare i Folketirken, om end i en uregelmæssig Stilling, som man skulde træffe nærmere Bestemmelse om. Efter denne Dpfattelse ere ikke blot selve Menigheden, men ogsaa Præsterne i Thyen vedblevne at gaae frem indtil den Dag idag; de, der

have sluttet sig til Frimenigheden, ere ikke blevne betragtede som udgaaede af de andre Menigheder; Præsterne have paa Forlangende viet dem, have udstedt Attester for dem som Medlemmer af Folketirken, begravet deres Døde, og krævet Offer af dem til de forskjellige Høitider. Og det er ikke blot de syenske Præster, der have betragtet dem som hørende til Folketirken. Vel har den ærede Kultusminister sagt, at Bladenes Beretninger om, hvad der var passeret i denne Sag, vare upaalidelige, men det er ikke Tilfældet; Alt, hvad der er passeret her igaar, har viist, at Beretningerne vare paalidelige i alle Hovedpunkterne. Der er kun et underordnet Punkt om en Hilsen, som fra en Biskop skulde være sendt til Præsten for Frimenigheden i Nyslinge, der ikke var paalidelig, men isvrigt er det en Kjendsgjerning, at to af Landets Biskopper have givet deres Præster Tilladelse til at reise, efterat de vedkommende Præster udtrykkeligt havde sagt, at de vilde reise til denne Kirkes Indvielse, imedens derimod en tredje Biskop, Sjællands, har nægtet sine Undergivne denne Reisetilladelse. Det er altsaa klart, at, lige indtil denne Biskop nægtede at give Reisetilladelsen, var det almindeligt erkjendt baade af Præsterne og Biskopperne, ja, af selve Kirkeministeren, at denne Frimenighed ikke var udtraadt af Folketirken. Og saa gaaer man nu hen og udsteder en saa skarp Rettesættelse til et Par Præster, fordi de i god Tro begive sig hen til Indvielsen af denne Kirke, — hvorved de efter min faste Overbeviisning ikke i mindste Maade ere komne i Modstrid med Folketirkens Orden — og det ved Skrivelser, som ikke blot ramme disse Præster, men ogsaa hele Menigheden, bestaaende af omtrent 900 Personer, thi disse skulle jo efter denne Skrivelse være udviste af den danske Folketirke. Er dette maafte overensstemmende med Kirkens Orden? Kunne ikke Alle vi, som sidde her i denne Sal, paa denne Maade være udsatte for ved Ministerbud at blive udstødte af Folketirken, blot fordi den høitærede Kirkeminister finder, at vi paa et eller andet Punkt ikke have været i Overensstemmelse med Kirkens Orden? Hvem af os kan sige, at han ikke kan komme til at gjøre Noget, om hvilket den ærede Minister kunde sige, at